

μένα καὶ γεγενημένα παρ' αὐτοῦ, οὐ δι' ἀσθένειαν δυνάμεως, οὐδὲ δι' ἐλάττωσιν ἐγένετο καὶ ἐλέγετο, ἀλλὰ δι' οἰκονομίας διαφόρους». Ἀπὸ τοῦ περὶ ἀκαταλήπτου, καὶ ἀκολούθως.

755.

H'. Εἰς τὰ ὑπόλοιπα κατὰ αἱρετικῶν, καὶ περὶ χρίσεως καὶ ἐλεημοσύνης, καὶ εἰς τὴν αἴτησιν τῆς μητρὸς τῶν οἰών Ζεβδαιού.

767.

Θ'. Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον.

779.

Υ'. "Οτι τὸ μὴ λέγειν, ἀπερ ἵσμεν, καὶ εἰς ἔτερους ἐκφέρειν, πενέστερον ποιεῖ, καὶ τὴν χάριν σέβνυσι· καὶ εἰς τὰς εὐχάς, ὃς ὁ Χριστὸς ηὔξατο, καὶ τὴν ἔξουσίαν, μεθ' ἣς ἀπαντα ἐποίει· καὶ εἰς τὴν τοῦ παλαιοῦ νόμου διόρθωσιν· καὶ ὅτι τὸ σαρκωθῆναι τὴν ἴστοτηκα αὐτοῦ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα οὐκ ἐλαττοῖ, ἀλλὰ καὶ συνίστησι μᾶλλον.

783.

ΙΑ'. Όμιλία ῥηθεῖσα ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς Ἀνομοίους περὶ ἀκαταλήπτου, καὶ ὅτι σύμφωνος ἡ Νέα τῇ Παλαιᾷ, καὶ πρὸς τοὺς ἀπολιμπανομένους τῶν θείων συνάξεων.

795.

ΙΒ'. Εἰς τὸν Παραλυτικὸν, τὸν τὰ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη ἔχοντα ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ ὅτι ὁ Πατήρ μου ἔως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι.

801.

Πρὸς τε Ἰουδαίους καὶ Ἐλληνας ἀπόδειξις, ὅτι ἔστι Θεὸς ὁ Χριστὸς ἐκ τῶν παρὰ τοῖς προφήταις πολλαχοῦ περὶ αὐτοῦ εἰρημένων.

813.

Ἄργοι κατὰ Ἰουδαίων Η'. 843—942.

Α'. (Συνέχεια τοῦ προλεχθέντος).

843.

Β'. Εἰς τοὺς νηστεύοντας τὴν τῶν Ἰουδαίων νηστείαν, καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἰουδαίους. Ἐλέχθη δὲ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς νηστείας αὐτῶν, καὶ ἀλλης ἥδη λεχθείσης.

857.

Γ'. Εἰς τοὺς τὰ πρῶτα Πάσχα νησεύοντας.

861.

Δ'. Εἰς τὰς σάλπιγγας τοῦ Πάσχα αὐτῶν. Ἐλέχθη δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

871.

Ε'. Λόγος πέμπτος κατὰ Ἰουδαίων.

883.

Ζ'. Τῇ προτεραιᾳ μακρὰν ἐμιλίσαν εἰπὼν κατὰ

Ἰουδαίων καὶ βράγχῳ κατασγεθεὶς ἀπὸ τοῦ μήκους τῶν εἰρημένων, νῦν ταύτην εἴπεν.

903.

Ζ'. Λόγος ἔθδομος κατὰ Ἰουδαίων.

915.

Η'. Λόγος ὅγδοος κατὰ Ἰουδαίων.

927.

Περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἀναθεματίζειν ζῶντας ἢ τεθνηκότας.

945.

Λόγος εἰς τὰς Καλάνδας, μὴ προελθόντος τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Φλαβίανοῦ. Ἐλέχθη δὲ κατὰ τῶν παρατηρούντων τὰς νεομηνίας, καὶ κατὰ πόλιν, χορείας τελούντων, καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου, «Τὰ πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε».

953.

Α'. Εἰς τὸν πτωχὸν Λάζαρον καὶ τὸν πλούσιον μετὰ τὰς Καλάνδας τῇ ἑξῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ λεχθεὶς καὶ κατὰ μεθυόντων, καὶ περὶ τῶν εἰς καπηλεῖα εἰσιόντων, καὶ εἰς τὴν πόλιν χορείας τελούντων, καὶ ὅτι τὸν διδάσκαλον οὐ γρὴ ἀπογινώσκειν τῶν μαθητῶν, καὶ πρὸς τὸ παρὸν μὴ πείθωνται.

963.

Β'. Εἰς τὸν Λάζαρον, καὶ ὅτι αἱ φυγαὶ τῶν βιοθανάτων οὐ γίνονται δαιμονες, καὶ περὶ χρίσεως καὶ ἐλεημοσύνης.

981.

Γ'. Εἰς τὸν Λάζαρον, καὶ τίνος ἔνεκεν οὐκ εἴπεν, ἐλαθεὶς τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, ἀλλ', ἀπέλαθες· καὶ διὰ τοῦ μὲν δίκαιου κινδύνους πολλάκις περιπίπτουσιν, οἵ δὲ ἀμαρτωλοὶ τούτους διαφεύγουσιν.

991.

Δ'. Εἰς τὸν πλούσιον καὶ τὸν Λάζαρον, καὶ ὅτι τὸ συειδός εἰωθεν ἡμᾶς ἀναμιμησκειν παλαιὰ ἀμαρτήματα, καὶ εἰς τὸν Ιωσήφ.

1005.

Ε'. Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου, «Περὶ δὲ τῶν κεκοιμημένων οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ἵνα μὴ λυπεῖσθε»· καὶ εἰς τὸν Ιάδη καὶ τὸν Ἀβραάμ.

1017.

Ζ'. Εἰς τὸν σεισμὸν καὶ εἰς τὸν πλούσιον καὶ εἰς τὸν Λάζαρον, καὶ πόθεν ἡ δουλεία ἐγένετο.

1027.

Πρὸς τοὺς εἰς τὰς ἱπποδρομίας ἀπελθόντας, καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου· «Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης, ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπόλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς»· καὶ πρὸς

